

Tea Stilton

EL CLUB DE LES POETESSES

AVENTURES A RATFORD

Tea
Sisters

DESTINO

Tea Stilton

EL CLUB DE LAS POETESSES

DESTINO

El nom de Geronimo i Tea Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ells són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantyc S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Tea Stilton

Coordinació artística de Flavio Ferron

Assistència artística de Tommaso Valsecchi

Coberta de Giuseppe Facciotto

Il·lustracions interiors de Chiara Balleello (disseny) i Francesco Castelli (color)

Disseny gràfic de Yuko Egusa

Mapes: Arxiu Piemme

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: Il club delle poetesse

Traducció de Maria Dolors Ventós

© 2011, Edizioni Piemme S.p.A., Corso Como 15, 20154 Milà - Itàlia

International Rights © Atlantyc S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia

foreignrights@atlantyc.it / www.atlantyc.com

© 2015, Editorial Planeta S. A.

© 2015, d'aquesta edició: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Pedro i Pons, 9-11, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: gener del 2015

ISBN: 978-84-9057-658-8

Dipòsit legal: B. 25.067-2014

Impressió: T. G. Soler

Impress a Espanya – Printed in Spain

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei.

Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 95 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

PISTES EN RIMA!

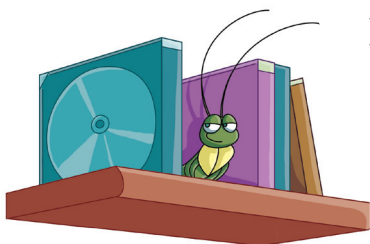
Violet sospitava que havia passat alguna cosa als rellotges de la seva habitació. Durant aquelles hores, que es veia obligada a fer repòs per recuperar-se d'una **GRIP** molt forta, li semblava que el temps transcorria lent, lentíssim, lentíssimament *lent!*

Ben abrigada amb la seva calentona bata de **PIJA**, Violet va donar un cop d'ull a la carbassa, d'on treia el caparró **Riqui**, el seu inseparable grill domèstic, i va exclamar, tota disgustada:
—Ostres, Riqui! Quin avorriment!

Ja no tenia **FEBRE**, però les seves amigues havien estat categòriques: encara havia de descansar un dia més abans de capbussar-se en el remolí de *classes* i **ACTIVITATS** de Ratford! És per això que Violet, entre un esternut i un altre, va provar d'empescar-se un remei **ANTIavorriment**.

Per començar, va endreçar els seus **CD** de música clàssica per ordre alfabètic, i es va adonar que a la seva **COL-LECCIÓ** no en tenia cap d'un com-

positor que tingués un cognom que comencés per F. Després, va fullejar per enèsima vegada les **REVISTES** que li havia portat Colette i va descobrir que era més divertit donar un

toc **personal** a les cobertes que rellegir els articles. I, justament quan acabava de transformar una model en una **PALLASSA**, van picar a la porta:

TOC! TOC! TOC!

—Per fi heu tornat! —va exclamar Violet quan va veure que Colette, Nicky, Pamela i Paulina treien el naç per la porta—. Estava morta d'**IMPACIÈNCIA!** Què? Com ha anat la primera classe de *literatura*? De què ens parlarà, la professora Ratcliff, aquest curs?

—Frena, frena, frena! Les preguntes d'una en una, sisplau! —va dir Pamela, tota riallera.

—Tens raó, perdona —va dir Violet amb un somriure—. És que tinc molta **CURIOSITAT** per saber quin tema estudiarem... Nicky, Paulina, Pamela i Colette es van intercanviar una mirada de **COMPLICITAT**.

Després, Paulina es va escurar la gola i va ser la primera de parlar:

—Mira, coneixent la teva gran curiositat...

—...un cop s'ha acabat la classe de la Ratcliff, hem vingut **CORRENTS** cap aquí... —va prosseguir Nicky.

—...a explicar-t'ho tot fil per randa... —va dir Paulina, **SOMRIENT**.

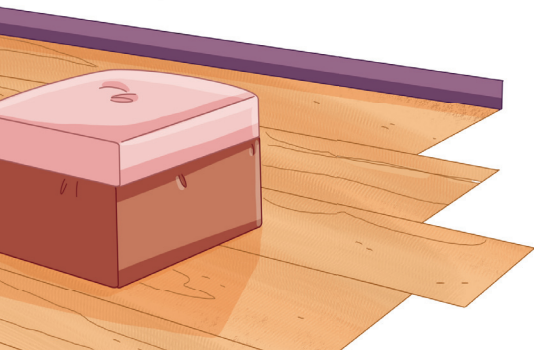

—...es tracta d'una cosa que coneixem totes... —va suggerir Nicky.

—Potser un **sonet**... —va dir Pamela.

—...una oda, una **elegia**... —va afegir Colette.

—Ja ho sé! —la va tallar Violet, que finalment ho havia entès a la perfecció—. Farà un curs de... **POESIA!**

LA FEBRE DE LA POESIA!

Una setmana després de l'anunci del nou curs de la professora Margot Ratcliff, tots els estudiants mostraven símptomes d'una mena de febre **DESCONEGUDA**. Però no havia estat Violet la que havia contagiats la grip a tot el campus, sinó que es tractava d'una febre nova: **LA FEBRE DE LA POESIA!**

Això no havia passat per alt a la professora, però aquell matí va tenir la prova definitiva que l'**AMOR** per la poesia formava part de la vida dels seus estimats alumnes. Tan bon punt va posar els peus al menjador, li van anar a demanar que moderés una discussió encesa...

—Professora! —la va cridar Pam—. Necesitem la seva opinió...

Margot Ratcliff va anar cap a una taula, on uns alumnes portaven a terme un **DEBAT** amb totes les de la llei.

—Miri —va explicar Paulina—, no ens podem d'acord en un tema...

—Sou les **NOIES**, les que no hi esteu d'acord! —li va etzibar Ron—.

Els **NOIS** veiem claríssim

que tenim raó: els versos que componen els poetes són molt *mi-llors* que els de les poetesses!

—Vaja! —va exclamar la professora Margot Ratcliff, divertida—.

És d'això que parlem?

POETES contra *poetesses*?

ÉS AIXÍ
I PLUNT!

NO HI ESTIC
D'ACORD!

LA POESIA ES ENERGIA!

Tanja era la més entusiasmada i enfervorida.
—Però com podeu pensar que un poeta qual-
sevol pot competir amb la dolcesa d'*EMILY
DICKINSON*?

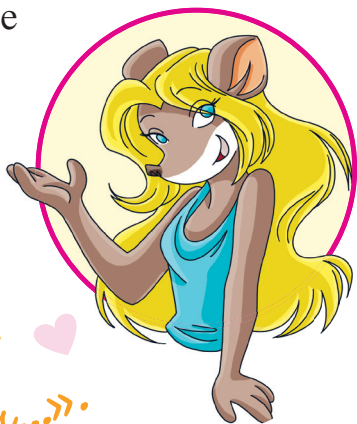
En sentir el nom de la poetessa que
li **AGRABAVA** més de
totes, Colette no va poder evi-
tar citar-ne els seus versos
preferits.

—«Que l'amor sigui
tot el que hi ha, i tot
el que sabem de l'amor...».

—La poesia no és solament dulce-
sa! —va exclamar Vik—. També és força i
energia! Com la de *Walt Withman*, per
exemple!

—Això! —va dir Craig, que d'un salt es va
enfil·lar en una cadira i va recitar—:

«La nau ha superat tots els obstacles,
ha conquerit el premi anhelat!».

...HA CONQUERIT
EL PREMI!

Aquells versos van desencadenar l'entusiasme dels nois, que van **APLAUDIR** el seu amic.

—Uf... —va esbufegar Vainilla—. Què signifiquen aquests versos tan estranys? Els trobo d'allò més **AVORRIT!**

Un estossecc de la professora Ratcliff va fer retornar l'ordre.

—M'agrada comprovar que la poesia **estimula** unes discussions tan interessants —va dir amb un somriure—, però estudiant aprendreu que no importa qui hagi **COMPOST** un poema, sinó que la poesia ens toqui la fibra sensible de l'**ESPERIT**. I ara disculpeu-me, però se'm

refreda el te. Mentre la rosegadora s'allunyava amb pas lleuger, Tanja es va apartar amb les seves amigues i va xiuxiuejar amb aire **MISTERIOS**:

—Noies, us vull fer una proposta: trobem-nos al **JARDÍ** quan s'acabin les classes!

EMILY DICKINSON*(1830 - 1886)*

Nascuda als Estats Units d'Amèrica, està considerada una de les poetesses més importants. Els seus poemes d'amor són molt famosos.

WALT WHITMAN*(1819 - 1892)*

Poeta i escriptor nord-americà molt famós. La seva antologia poètica més coneguda es titula *Fulles d'herba*.